

Sygn. akt II CSK 604/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku E. S.
przy uczestnictwie M. K., I. S., A. S., E. K. i X. K.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 28 lutego 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik wnioskodawcy E. S. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 lutego 2017 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Uzasadniając oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że „Sąd drugiej instancji, podobnie jak Sąd Rejonowy, zaniechał przeprowadzenia wnioskowanego przez skarżącego dowodu z dodatkowej pisemnej opinii uzupełniającej biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii, w której biegli mieli odnieść się do istotnych zarzutów zawartych w piśmie wnioskodawcy z dnia 24 września 2015 r, ewentualnie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii oraz zobowiązanie uczestniczki E. K. do przedłożenia zarejestrowanego aparatem cyfrowym filmu, o którym wspominała w swoim piśmie procesowym, a także przesłuchania uczestniczki A. S. w jej miejscu zamieszkania”. W ocenie autora skargi kasacyjnej „w konsekwencji tych zaniedbań i niedostatecznie ustalonego stanu faktycznego, Sąd Okręgowy w S. zastosował niewłaściwe przepisy prawa materialnego”.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie

stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Jeżeli więc przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie, że skarga jest oczywiście uzasadniona, to skarżący w uzasadnieniu wniosku powinien zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się oczywistość skargi i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia.

Powołane w skardze zarzuty oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwalały na przyjęcie, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł wyrok oczywiście wadliwy. Pełnomocnik wnioskodawcy nie wykazał, że Sąd drugiej instancji odmawiając uzupełnienia postępowania dowodowego rażąco naruszył przepisy postępowania. Dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych lub uzupełnienie opinii złożonej na piśmie to środki dowodowe, które powinny być wykorzystywane stosownie do potrzeb sprawy, przy czym potrzebą taką nie może być jedynie przeświadczenie strony, że dalsze opinie pozwolą na udowodnienie korzystnej dla niej tezy. Sąd może również odmówić przeprowadzenia dowodu, jeżeli uzna, że dany dowód jest nieprzydatny w sprawie. Szczegółowa analiza postępowania przed orzekającymi sądami prowadziła do wniosku, że Sąd drugiej instancji w sposób wszechstronny i przekonujący wyjaśnił dlaczego w sprawie nie zachodziła konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego. Wniesionej skargi kasacyjnej nie można było zatem uznać za oczywiście uzasadnioną.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw
jw